

førelse af nedtrapningsskalaen i 1970 gennemførte en vis forbedring af ordningen og inddrog nye boligsikringsmodtagere, har man efter et skøn fundet det rimeligt at fastsætte indkomstgrænserne som foreslået.

Spørgsmål 8.

„Giver ændringsforslaget om en forhøjelse af statens refusion af boligsikringsudgifterne fra 50 pct. til 60 pct. ikke anledning til en revision af de i bemærkningerne til lovforslaget anførte oplysninger om forslagets statsfinansielle virkninger?“

Svar:

I bemærkningerne til lovforslaget er skønnet, at det offentliges merudgifter som følge af lovforslaget vil udgøre 100-120 mill. kr. årligt, og med bibeholdelse af den gældende refusionsprocent på 50 ville merudgifterne for statskassen således andrage 50-60 mill. kr. på årsbasis.

Ændring af refusionsprocenten fra 50 til 60 vil øge statskassens årlige udgifter med 10 pct. ikke alene af merudgifterne som følge af lovforslaget, men af det offentliges samlede udgifter til boligsikring.

Efter den gældende lov vil disse udgifter (kommunernes udlæg) andrage knap 500 mill. kr. i 1971-72, og i 1972-73 skønnes de at ville andrage ca. 580 mill. kr. — hvortil kommer merudgifterne ifølge lovforslaget.

Ifølge lovens § 13, stk. 1, afholdes de løbende udgifter i hvert finansår af kommunerne, og statens refusionsbeløb betales først til kommunerne i det følgende finansår. Der er i lovens § 13, stk. 5, hjemmel for boligministeren til med tilslutning fra finansudvalget at træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusionen, men denne bestemmelse har ikke hidtil været bragt i anvendelse.

For at afhjælpe de likviditetsmæssige problemer, som vil opstå for kommunerne ved disses øgede udlæg i finansåret 1972-73, er det imidlertid hensigten at søge finansudvalgets tilslutning til, at der som en engangsforanstaltning i dette finansår ydes forskudsvis refusion til kommunerne. Denne forskudsordning tænkes iværksat således, at stigningen i hver enkelt kommunes kvartalsvise udbetalinger (fra f. eks. april kvartal 1971 til april kvartal 1972) straks efter kvartalets udløb refunderes af staten med

5/6. Dette skal dog kun gælde de 3 første kvartaler i 1972-73. Når kommunerne i 1973-74 får refunderet 60 pct. af deres udgifter i 1972-73, skal der ske fuld modregning for disse forskudsrefusioner.

Sammenfattende skønnes lovforslaget om den forbedrede boligsikringsordning sammenholdt med refusionsprocentens forhøjelse fra 50 til 60 og den påtænkte forskudsudbetalingsordning i 1972-73 herefter at ville øge statskassens udgifter i finansårene

1972-73 med ca. 130 mill. kr.
1973-74 med 0
1974-75 med ca. 150 mill. kr.
1975-76 med ca. 180 mill. kr.

Spørgsmål 9:

„Kan ministeren give eksempler på, hvad der maksimalt vil kunne opnås i støtte af familier, hvis boligudgift reduceres såvel ved opnåelse af boligsikring som ved rentesikring?“

I sammenhæng hermed spørges, om ministeren kan angive, hvor boligsikringslovens „skarpe kanter“ især forekommer (herunder virkningen af ændringer i indkomstforholdene, børnetal, aldersgrænsen for børn, jfr. § 6, og den foreslåede ændring fra 16 til 18 år samt andre forhold af betydning).“

Svar:

1. Den maksimale boligsikringsydelse, som vil kunne opnås i støtte til familier, andrager ifølge lovforslagets § 4, stk. 5, 9.300 kr. med tillæg af 420 kr. pr. barn mod 7.740 kr. med tillæg af 360 kr. pr. barn efter de hidtidige bestemmelser.

I besvarelse af 17. januar 1972 af boligudvalgets spørgsmål 4 af 11. november 1971 vedrørende forslag til lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt byggeri (F. 18) er angivet eksempler på boligudgifter i det almennyttige byggeri. Hovedeksemplet omfattede boligudgifter i en udlejningsbolig i Brøndby Strand-bebyggelsen. Den årlige leje excl. boligsikringsydelse androg:

Prioritetsydelse	27.500 kr.
Øvrige driftsudgifter	5.000 -
Omkostninger i alt	32.500 kr.
Rentesikring	10.200 kr.
Driftslån	5.500 - 15.700 -
Årlig leje excl. boligsikringsydelse	16.800 kr.